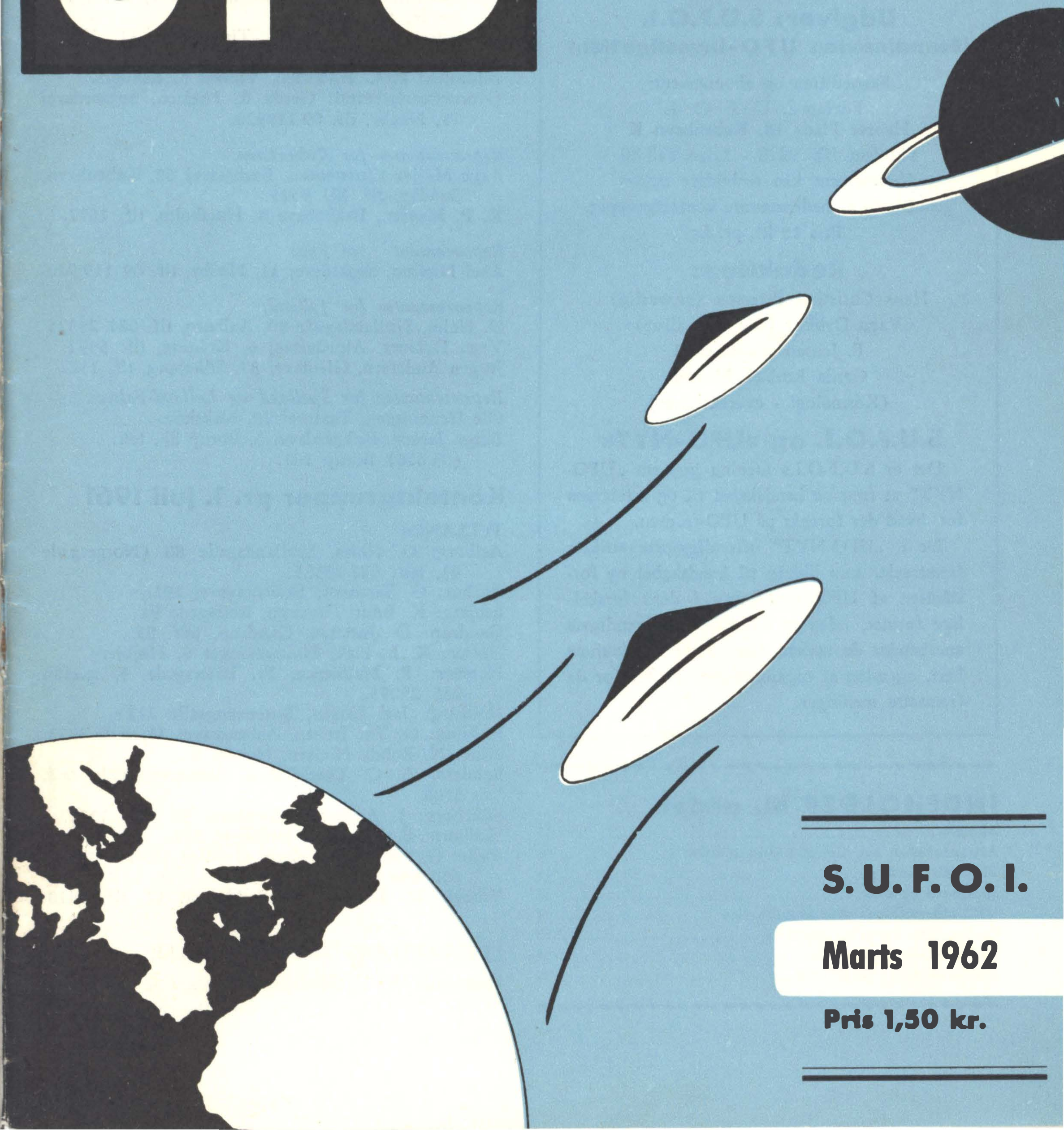
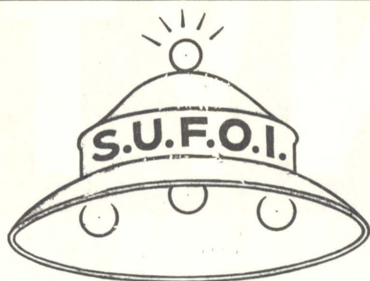
UFO NYT

S. U. F. O. I.

Marts 1962

Pris 1,50 kr.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlag S. U. F. O. I.
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Abonnement kan endvidere tegnes gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Vagn Dybkær (stofbehandling)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(Kosmologi - oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Sekretariat. Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lynge - Tlf. 283
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.

Repræsentanter for København.
Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:
Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:
O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Taarsvej 15, Nakskov.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:
Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Fortsættes på bagsiden

★ AKTUELT ★

(Ought to be translated)

Så De røgen? Eller skal vi hellere spørge direkte: „Lagde De mærke til, at Jorden ikke gik under den 4. februar?“

Hvordan kan det nu være, når alverdens spåmænd og sekterister var så sikre på, at det ville ske?

Har det i det hele taget noget som helst med UFO-sagen at gøre? Åh, det burde det sådan set ikke have, men disse førnævnte individer er for en stor dels vedkommende den kategori af individer, som pressen verden over — uden at vide bedre eller med fuldt overlæg — slår i hartkorn med ufologerne, fordi de gang på gang sammenblander ufologi og sekterisme. Derved skaber de den løgn, som i dag er halvdelen af den store løgn, som holder menneskeheden i uvidenhed om de faktiske forhold. Sekteristerne er en lige så stor fare for UFO-sagen som tavshedsgruppen, der lægger navn til sidste halvdel af løgnen.

Sekteristerne var på spil overalt her op til den 4. februar, og pressen har været yderst imødekommende ved at meddele folket budskabet fra de store ånders riger. Mærkeligt nok var der i forbindelse med denne spådom ikke nogen Noahs ark aktion — måske fordi hele kloden skulle lide gengældelsens totale udslettelse denne gang.

Amerika er jo, som enhver efterhånden må vide, sekterismens højborg. Herovre er alt stort og mægtigt og fuldendt — også sekterismens fantastiske svindlerier!! Sekterismen er meget stærkt på vej til at kvæle sandheden om de flyvende tallerkener, og den støttes — den må blive støttet, ellers kunne den ikke eksistere; så mange ærlige tåber kan der umuligt findes. Men man føler den, aner den, denne djævelens bedste redskab. Når man bringer UFO-sagen på bane, støder man omgående på tegn på sekterisk virksomhed. Man kan ane tvivlen, se de medlidende blikke, indtil det i al sin gru går op for de implicerede, hvilken uhyggelig og beregnende løgn der skiller menneskeheden fra en bedre tilværelse, fra sandheden — fra livet!

Jeg har kun mødt venlighed her, og jeg har fundet en meget stor interesse for *sandheden* om de flyvende tallerkener inden for det USAF, jeg er kommet i berøring med. Her er der ingen, der ler — for hvad skulle man le ad, når man selv eller nogen, man kender, har oplevet de flyvende tallerkener fra første parket? Men sandheden — hvor kan man finde den utilslørede sandhed? Det er et stadigt voksende ønske, og har mon ikke de fleste mennesker det på den måde; men hvor svært er det ikke at få sandheden frem i lyset, når sekteristerne forfalsker sandheden, og de højeste og mest „kompetente“ personer inden for så vigtige områder som forskningscentret på Wright-Patterson AFB åbenlyst lyver! Hvad er det, der foregår; hvad anvender man mon UFO-sagen til?

I disse dage har man endnu en gang — fra USAF's side — langet et stygt slag ud efter UFO-sagen. Men det har man jo sikkert forlængst læst om i de danske aviser, som hver gang hopper på limpinden. „Efter 15 års forskning kan man fra Wright-Patterson AFB meddele, at man ingen beviser har fundet for, at de flyvende tallerkener er af interplanetarisk herkomst“.

Det er umuligt at vide, hvad der sker i denne magtkamp, som raser mellem militæret og de fremskridtsvenlige kredse i den amerikanske regering; men sikkert er det, at præsident Kennedy har gjort sig til svoren fjende af „tavshedsgruppen“, da han for ca. 4 måneder siden nedsatte en regeringskommission, som skal gennemgå alle militære rapporter — også de forfalskede! Ved denne aktion er det tydeligt, at præsidenten ikke tror på flyvevåbnets røverhistorier! Om den nylig afgivne militærerklæring skal tjene som et bagholdsangreb mod et af præsidenten planlagt positivt træk, er ikke til at se i øjeblikket. UFO-sagen befinder sig nu helt uden for „almindelige“ menneskers rækkevidde. Den synes at være en kamp om liv og død mellem de positive og de negative kræfter overalt på kloden.

Mange er de negative interessesfærer, og fanatiske er de i deres snæversynethed. I periferien sidder små og store spåmænd og puster til det ulmende bål. Lad os håbe, at den spand vand, de fik over nakken den 4. februar, må køle dem af for en tid, og at alle de naive små medløbere må kunne indse, at vejen til sandheden ikke går gennem glaskuglen — eller mediet — hvis man foretrækker det ud-

tryk. Lad dette være en lærestreg — en forhåbentlig sidste!

Er *De* en af de små, naive medløbere, og interesserer De Dem for flyvende tallerkener, husk da, at sandheden altid er tilgængelig, hvis man blot vil lægge medicinmandsnykkerne på hylden. Spørg på de steder, hvor sandheden kendes. Støt ikke de negative kræfter! *H.C.*

NICAP's aktion for frigivelse af UFO-information

De fleste af vore læsere har efterhånden hørt om den største og mest fremskredne UFO-organisation i USA, NICAP (The National Investigations Committee on Arial Phenomena) ledet af *Donald Keyhoe*, fhv. major i US marinekorps. Som følge af Berlin-krisen har NICAP forelagt en plan på 6 punkter for UFO-underkomiteen, der er stiftet af kongresmedlem, majoritetsleder John V. McCormack og formand Overton Brooks fra Science and Astronautics Committee. Denne plan ville, hvis den blev tiltrådt af formand Brooks og underkomiteen, bringe en hurtig frigivelse af alle UFO-informationer, som er tilbageholdt af luftvåbnet, og sætte bom for alt yderligere hemmelighedskræmmeri.

To farer, som NICAP føler sig tvunget til at nævne for UFO-underkomiteen, er disse. Jeg citerer:

1. Risikoen for krig ved et uheld på grund af at antage UFO-formationer for et sovjettisk snigangreb. I 1958 indrømmede USAs luftvåben, at bombemaskiner fra det strategiske luftforsvar mere end én gang havde været dirigeret mod Rusland, når forsvarets radar havde iagttaget mystiske objekter „i tilsyneladende formationer, som aldrig er blevet identificeret". Fejltagelserne blev opdaget, men risikoen er langt større i dag.

2. Den fare, at Sovjet-regeringen i et kritisk øjeblik *fejlagtigt* påstår, at UFOerne er hemmelige, russiske våben, mod hvilke vort forsvar er hjælpeløst.

Den plan, der fremsættes af NICAP, er grundig og yderst logisk. USAs luftvåben kommer i en vanskelig situation, hvis planen bliver forelagt kongressen.

Ideen er, i nærværelse af repræsentanter for luftvåbnet, at forelægge komiteen beviser for, at luftvåbnet har tilbageholdt rapporter og benægtet eller usandfærdigt forklaret specifikke UFO-øjenvidne — og/eller radar-rapporter fra øvede, kompetente og troværdige observatører. — Ydermere vil NICAP fremlægge dokumenterede beviser for vildledende og usande beretninger, som af luftvåbnet er meddelt kongresmedlemmer, pressen og offentligheden. I virkeligheden vil NICAP skarpt udspørge luftvåbnets repræsentanter foran UFO-underkomiteen og omvendt. Hvis luftvåbnet beviser, at alle de beretninger, NICAP har fremsat, er usande, vil Keyhoe anbefale guvernørkommissionen at opløse organisationen. På den anden side, hvis underkomiteen skulle ønske at gøre ende på hemmeligholdelsen af UFO-erne, forlanger NICAP, at der oprettes et nyt departement eller bureau, der sikrer hurtig frigivelse af hidtil tilbageholdte oplysninger. „Når de én gang er oplyst om, at UFOer ikke er en myte, og de har fået detaljerede genkendelses-beskrivelser, vil forsvarets radarfolk være på vagt over for fatale fejltagelser". Personligt tror jeg, at radarfolkene allerede er fuldt fortrolige med UFO-forekomsterne. Det synes ironisk, at anerkendelsen af UFOer skulle komme som et resultat af krigsspænding.

Nu er en yderst vigtig kendsgerning angående militærets anerkendelse af disse objekter som mulig årsag til falsk alarm kommet frem i lyset. Den samme UFO-forsker (NICAP Magazine) oplyser, at USAs flåde har anbragt genkendelses-kort, der viser to UFO-typer, på broen af de fleste amerikanske skibe. Den ene er afbilledet som en almindelig rund „tallerken" og den anden som et cigarformet fartøj med koøjer hen ad siden. Vi mener, at dette er en kendsgerning af ikke ringe betydning. Det afspejler de militære afdelingers modstridende holdning.

LUFORO håber inderligt, at NICAPs mål må blive nået i meget nær fremtid.

LUFORO Bulletin, sept. 1961.
Oversætter: Magnus Holbeck

---

2. *William Lear,* President Lear, Inc (flyvemaskiner og elektronisk udstyr) som selv har set et UFO: „Jeg tror, at de flyvende tallerkener kommer fra det ydre rum og styres af intelligente væsener".

ASTRONAUTIKKEN har nået et kritisk stadium

Af Jan Rolelein

Stadig mere opsigtsvækkende bliver de videnskabelige efterretninger om, at vort henmmelighedsfulde mål — udforskningen af fremmede stjerner — stadig kommer nærmere. Endnu for 10 år siden ville man have holdt slige formodninger for den rene fantasi. Man læser alenlange spalter om de mest raffinerede metoder, der benyttes for at løse Månens gåde, og hvorledes man går løs på Venus og Mars — og hvad der er det vigtigste — med resultat. Selv om de ansvarlige forskere i dag udtaler sig i meget forsigtige vendinger, så lyser dog bag deres ord konturerne af vished. Ganske særligt interesserer det os, som er sluttet sammen i UFO-kammeratskabet, oplysningerne om liv på andre planeter i vort solsystem og den teknik, som disse planetbeboere benytter sig af med deres rumskibe. Vi er overbevist om, at der findes højintelligente væsener, og det er os også klart, at det ene punkt dækker det andet, nemlig: Når der findes intelligente væsener på andre planeter, så kan de også have bygget sig rumskibe, og deraf følger: rumfartøjerne (UFOs) beviser, at der må findes teknisk højt udviklede mennesker ude i verdensrummet. Da ingen, som er i besiddelse af blot den mindste gode vilje, kan fragå, at der er dukket fremmede, hemmelighedsfulde rumfartøjer op i vor atmosfære (der er allerede for mange beviser herpå), så er kæden allerede sluttet.

Spektralanalysen har vist, at elementerne, hvoraf den såkaldt døde materie består og er sammensat, overalt i det hele univers er den samme, kun at aggregattilstanden og sammensætningen kan være forskellig.

Meget sværere har biologerne ved at skaffe bevis for liv på andre stjerner. Meget beskedent spørger de kun efter liv i form af meget lavtstående planter. Spørgsmålet om intelligent liv (måske menneskelignende) gør de afhængig af, om det er muligt at frembringe liv i en anden rækkefølge end det, der findes her på Jorden, og om dette liv så kan være udrustet med intelligens. Her på Jorden er vi afhængig af kulstof, ilt o. s. v., men det var jo også muligt, at liv kunne dannes på basis af silicium, selv om meget taler herimod. Men alle disse gætterier vil først finde deres konkrete løsning, når et menneske her fra Jorden betræder en af vore naboplaneter. Biologerne må altså have tålmodighed i modsætning til fysikerne og geologerne, som allerede nu hjælpes af spektralbåndene, så meget mere som spørgsmålet om liv slet ikke er nødvendigt i deres fag.

Der kommer dog ofte stumme efterretninger til vor videbegærlige Jord i form af meteoriter, metalstykker af fuldstændig ukendt sammensætning m. m. m., ud fra hvilke man med sikkerhed kan slutte om tilstedeværelse af liv på andre planeter. Men ikke alene praktikeren arbejder — også teoretikerne. Således siger kendte lærde russere, at Wernher von Braun tager fejl, når han mener, at man om kort tid vil træffe sammen med mennesker af fremmed race, fordi han ikke har taget rumkrumningen og tidsudstrækningen i betragtning. Efter den russiske professors mening vil dette først være muligt i løbet af de næste ca. 350 millioner år. Vi deler ikke denne hans pessimisme. Ikke blot af videnskabelige grunde, men fordi vi i vort inderste føler det modsatte. Nutidens mennesker kan ikke alene løse disse påtrængende gåder, men — løst bliver de — om ikke i deres kosmiske totalitet — så dog i vore dage. Vi vil modtage hjælp fra dem, som allerede har løst disse gåder, nemlig fra vore brødre i verdensrummet. Og ikke til trods for, men fordi de står så meget højere, end vi gør. Denne hjælp (i form af budskaber, kontakter m. m.) sker sikkert efter en stort anlagt plan, i hvilken vi intet indblik har, men i hvilken menneskehedens skæbne og fremtid spiller en rolle. Og det er godt således. Betragter man resultaterne af vor forskning ud fra dette synspunkt, så finder man, at de mange små og mindre resultater er skridt i erkendelsen af, at vi bliver ledet. Den uhyre magt, som de allerede har spillet os i hænde, må ikke tages som bevis for, at vore høje venner har bedømt os for højt, idet de kan have betragtet os for mere modne, end vi i virkeligheden er. Man må snarere antage, at denne tiltagen i magt over naturen er en prøve for os. Vi må derfor ganske nøgternt gøre os klart, at vi er i færd med at dumpe med glans. Hvis vi derfor ikke ændrer vort sindelag og vore tænkemåder, vil fremgangen en dag udeblive. Videnskabsmændene og forskerne vil da stå overfor en mur, og de vil ikke kunne begribe, hvorfor de ikke kan overstige denne

mur, skønt de tidligere har oversteget andre meget høje mure.

Menneskeheden ved det dog udmærket: Så længe denne menneskelige ånd kun er indstillet på krig, ødelæggelse, diktatorisk magtbegær o. s. v. i stedet for at bestræbe sig efter virkeliggørelse af freden, sålænge vil menneskeheden være blind. Endnu er denne skrækindjagende kendsgerning ikke indtrådt, men vi gør os al mulig møje for at opnå denne tilstand. Hvis alle uoverensstemmelser her på Jorden blev overvundet, og alle folkeslag uegennyttigt stilede mod det samme mål og ville hjælpe hinanden i alle åndelige forskninger i stedet for ved nye resultater straks at lægge disse for militærets fødder, så ville vi i dag højst sandsynligt være nået meget længere frem. Trods alle berusende resultater er det næppe sandsynligt, at vore brødre fra verdensrummet indtil nu har givet os alt, hvad det har været muligt at give. Det, som de allerede har givet os, er rigdomme, som vi ikke selv ville kunne have samlet.

I denne sammenhæng er det berettiget at stille spørgsmålet: „Hvor står vi i dette øjeblik?". Det synes, som om intet er bedre end at erindre titlerne på overskrifterne i aviserne.

„Ingen kontakt med liv fra andre planeter?".

„Sølv, som ikke tidligere er fundet på Jorden".

„Modtagelse af efterretninger fra andre planeter mulig?"

„Umiddelbar start af en geologisk raket".

„En stjerne super-magnet".

„Springet til Mars".

„Allan Shepards vej".

„Mars — et års flyvetid".

„I spiral omkring Solen".

„Det amerikanske måne-rumskib Apollo i model".

„Rumkrumning og nu også tidskrumning".

„Vil Jorden kippe?".

„Ingen grænse mellem de elektriske og magnetiske felter fra Sol til Jord".

osv., osv.

Disse titelrækker kunne fortsættes, men disse er tilstrækkelige til at klarlægge facetterne i den menneskelige ånd og viser, at mennesket betragter verdensaltets hemmeligheder og stykke for stykke fravrister det dets hemmeligheder. Større hemmeligheder er allerede synlige og vil give resultater, såfremt mennesket forandrer sig og fremfor alt afskaffer al krig. Her er lejligheden, som vore venner udefra venter af os. Som altid før i historien står vi afventende, indtil krigens rædsler bruser ud over hele Jorden. Så vil menneskeheden måske endelig vågne op — og vore rumbrødre vil muligt hjælpe os — men hvorfor først disse meningsløse ofre af blod og liv?

Hvorledes vil da overskrifterne komme til at lyde?

Anger, skam, fortvivlelse, anklager — er det nødvendigt, at det først skal komme så vidt? Nej, og tusind gange NEJ. Endnu er der tid til at komme til besindelse. Mange mener, at vore venner derudefra er så meget ældre, mægtigere og klogere og også bedre, hvorfor griber de så ikke ind? Med lidt omtanke kan dette spørgsmål vel også besvares. Modspørgsmålet må først lyde: „Hvortil har vi fået vor frie vilje?" Vi har modtaget den og står nu under dens love, men på en sådan måde, at disse frihedens love ikke kan løses ved hjælp udefra. Vi kan kun løse dem ud fra det samme middel, som vi selv har bragt os i, nemlig „ved vor egen frie vilje". Ser man på kendsgerningerne ud fra dette synspunkt, så erkender man let grænsen for den hjælpsomme vilje, som er sat for vore brødre ude fra verdensrummet.

Dette skulle alle spørgere tænke på, når de så længselsfuldt venter på „indgriben".

UNR — Overs. Slej.

BESTIL NOGET-
f. eks. nedenfor nævnte blade

Rubrikken PRESSEN SKREV bringes ikke i dette nummer. Men vi vil alligevel gerne henvise læserne af UFO-NYT til nogle artikler, som er af interesse.

Information, 6. 1., artikel: USA vil fremskynde bygningen af de militære rumskibe.

Information, 17. 1. En bemærkelsesværdig kronik af *Aage Büchert: Notater ved et tagvindue.*

Information, 20.—21. 1., artikel: De første ord i livets kodesprog er blevet oversat.

SAMVIRKE, nr. 3, 1962, 15. febr., artikel af lektor V. J. Brøndegaard: *Fik Jorden liv fra andre planeter?*

Biometrisk analyse . . .

Forord: *Biometri er en videnskabsgren, der undersøger de levende organismers variation ved målinger og statistiske beregninger. Det vil tage for megen plads her i bladet at give en mere detaljeret beskrivelse af denne videnskab, hvorfor man henvises til litteratur, som kan skaffes på biblioteket.* F.P.

Archer's Court forsknings-gruppe bruger det nylig udviklede *Aura Biometer,* opfundet af dr. W. W. Benhem, idet de har prøvet aura-udstrålings-mønstret i nogle af de originale Adamski-fotografier af UFOs straks efter, at den overraskende historie om hans møde med rummænd var bekendtgjort i „Phoenix-Gazette" den 24-11-52.

Prøver på de originale fotografier var vanskelige, for i stedet for et dusin aflæsninger opnåede man ikke færre end 90! En analyse viste, at et ungt menneske, to midaldrende folk og en gammel mand havde haft fat i billederne, før vi modtog dem. Den deraf fremkaldte sammenblanding af udstrålings-karakteristikker gjorde biometrisk analyse yderst vanskelig. — Imidlertid viste en vigtig kendsgerning sig, og dette var en reaktion, som ikke kunne have været til stede på „normale" fotos: en aflæsning på næsten 3,5 cm. Det stod klart, at vi kunne nå frem til sikre slutninger, hvis vi gennemførte yderligere omhyggelige prøver på friske fotos. — Vi står i gæld til hr. Desmond Leslie for at have fremskaffet yderligere en komplet række billeder; disse er blevet prøvede for „anormale karakteristikker". Selv om mange flere prøver behøves til en fuldstændig analyse, er visse kendsgerninger blevet afsløret.

Disse kendsgerninger viser, at nogle af de genstande, der ses på billederne, utvivlsomt er rumfartøjer, der er kommet her med ukendt motivering, mens andre afsløredes som tvivlsomme, set ud fra det biometriske synspunkt.

For dem, der ikke er fortrolige med det nye biometers kapacitet, når det benyttes af en egnet person som den videnskabsmand, hvis tålmodige arbejde udviklede det, giver vi følgende oplysninger (se også Handbook of the Aura Biometer).

Alle genstande udstråler energi i et mønster, som synes at omfatte serier af sfæriske skaller. Disses afstand og naturen af deres karakteristik er ved at blive prøvet. Således sætter enhver sikker metode til (a) at opdage og (b) måle energiskallerne strålevidenskabsmanden i stand til at opdage den sande natur af en hvilken som helst given genstand eller fysisk manifestation.

Aura-biometret kan benyttes til at opdage og analysere og derigennem fastslå ægtheden af malerier, underskrifter osv. Det kan bruges som en spektograf med en lang rækkevidde, som diagnose-instrument og til at fastslå enhver genstands energiindhold. Der er mange uudforskede veje med hensyn til biometerets anvendelse og udnyttelsen af de radiestetiske kræfters mærkelige love, som mennesket endnu har til gode. Særlig vigtigt er det, at en sammenlignende beregning af de relative bølgelængder for de radiestetiske bølger og for lys (ved samme frekvens) synes at påvise, at denne mærkelige energi flyder med 200.000 gange lysets hastighed. Kort sagt: radiestetiske kræfter virker i højere „æter" eller medium og overskrider energi-barrierer, som disse giver sig udslag på mere „normal" måde som lys, varme osv.

Man benytter den metode at udvælge bestemte „kontrolprøver", — og man kan da sammenligne aflæsningen for den „ukendte genstand" med disse. Sammenligningen vil da afsløre, om den ukendte genstand kan identificeres som noget kendt — eller om det er noget ud over erfaringens normale rækkevidde.

Kort: Den nye teknik er som følger: Man har målt metallers aura: jern — bronze — zink — tin — vismut — kviksølv. Afmærkningen af „spidsen" på et aura-bånd (= stillingen for max. energi) indtager sjældent en „knivskarp" holdning på den biometriske skala, men udspredes et lille stykke på begge sider af maximumstillingen. „Spredningen" eller „båndbredden" i en aflæsning (afmærkning) må være en tilnærmelse til energi-indholdet af den pågældende aflæsning, og i det mindste må den vise positiv sammenligning mellem forskellige genstande og deres energi-betingelser.

— — —

Der er blevet foretaget prøver med Adamski's rumfotos, som de er vist i „Flyvende tallerkener er landet", og andre, deri indbefattet Coniston-tallerkenen og Brazil- tallerkenen.

Konklusion af alle prøver:

1. Biometrisk analyse på nuværende stade kunne ikke gå længere end til at sige, at „genstandene er lavet af jern, adskillige er højt magnetiserede, og liv har været i forbindelse med de fleste af dem". De kunne således, med en mulig undtagelse, være flyvende skarnkasselåg, lampeskærme osv. Den forøgede oplysning, man forsynes med gennem sådanne analyser, kan, sammenholdt med det faste vidnesbyrd fra mange forskellige sider, imidlertid siges at indeholde en stærk bekræftelse på den teori, at disse genstande er „rumfartøjer" kontrollerede af menneskelignende, intelligent liv.

2. Jern bliver fastslået i prøverne fra 1 til 10 (undtagen 6 og 8). De 15 bånd for tallerkenen i disse første prøver imod 16 for jern forklares let ved forskydning af båndet, forårsaget af fotografiets optiske virkninger. Hvis man behersker tyngdekraften, er der ingen mening i at besvære sig med legeringer, der er lettere, men svagere end jern. Ved tallerken-episoder er der blevet rapporteret om forstyrrelser af kompasnåle, og man har henvist til jordiske fejllinier. Den kendte forøgelse af radiestetisk energi ved magnetisering af jern blev opdaget af Boris og bekræftet af dr. W. E. Benham. Således skyldes den 100% forøgelse af energien i seks af genstandene sandsynligvis magnetisme, mindre sandsynligt elektro-magnetisme.

3. Den mulighed, at roterende magneter danner anti-tyngdkraft, kan ikke udelukkes, skønt sådanne virkninger hidtil er undgået forskende fysikere.

4. En tilsyneladende mangel på magnetisme i nogle af genstandene antyder, at de trænger stærkt til at vende tilbage til et moderfartøj („cigar") og til genopladning. Tallerkener, som man har set forlade et moderfartøj, har alle et meget højere energi-indhold.

5. Adamski-, Coniston- og Brazil-tallerkenerne er identiske.

6. Liv har haft berøring med disse genstande, og er i ét tilfælde nærværende *inden* i en tallerken (prøve 18 — se omslagets forside på „Flyvende tallerkener er landet" — eng. udgave). Adamski siger: „Orthon vendte tilbage til mig med film-negativet; med hånden rakt ud af døråbningen lod han negativet falde . . .". Slutningen, der må drages, er, at genstanden er et rumfartøj og *har en besætning*.

7. en stribe af pæreformet lys, man har set krydse månen, giver prøve som TIN. Muligvis en refleks af en tinoverflade eller et dampspor, der indeholder tin.

8. Tallerkenerne afgiver damp eller energi, som udstødes enten fra basis eller gennem fartøjets indre.

9. „Klippe-ridt-fotografiet" (findes i den eng. udgave af Fl. tall. er landet, men ikke i den danske) er tvivlsomt. Både klipperne og tallerkenen giver de samme aflæsninger. Genstanden formodes at være en klippe.

10. Aflæsningerne for LIV, der er prøvede, viser mennesker, hvis normale helbred er højere end vor egen fysiske gennemsnitstilstand.

11. Der er vidnesbyrd, som lader formode, at fremdrift-systemet på én eller anden måde er intimt forbundet med tallerken-„besætningens" LIV.

For dem, som ønsker at studere aura-biometerets brug og betydningen af de aura-bånd, som dette instrument måler, kan nærmere oplysninger fås fra Archer's Court Research Group, Hastings, i „Handbook of the Aura Biometer" (sh 5/1 d. portofrit, dublikeret (stencils 29 sider).

En omfattende række af instrumenter fra „videnskabens grænseland" er til rådighed, og forskningsgruppen er i høj grad villig til at samarbejde i ethvert lignende forskningsprojekt og til at yde hjælp til andre i sligt arbejde. Især indbyder man rapporter og formodninger til undersøgelse, bekræftelse og offentliggørelse gennem gruppens verdensomspændende kanaler.

Archer's Court Research Group er en afdeling af The Society of Metaphysicians Ltd., Hastings, England — skønt financielt uafhængig af denne forsamling.

Rapporter fra videnskabens grænseland.

1. Seeing the Aura, vigtigt London-foredrag .... Sh. 3/6 d.
2. Handbook of Aura-Biometer .... Sh. 5/3 d.
3. Biometric Analysis of the Flying Saucers Sh. 5/3 d.
4. Årsabonnement på „Metaphysical Digest" 10/6 d.

Oversætter: Monrad C.

Venner kalder sig oprigtige, fjender er det; derfor skal man bruge deres dadel til selverkendelse — som et bittert lægemiddel. Schopenhauer.

Atommotorer til rumfartøjer

FREIBURG: Sovjetunionen regner med at kunne færdiggøre en atommotor til rumfartøjer år 1964, opgav professor Otto Lutz fra Braunschweig, da det videnskabelige selskab for lufttrafik indledte sit årsmøde i Freiburg. Ifølge Lutz regner amerikanske videnskabsmænd med at kunne tage en lignende motor i brug år 1965. Både Sovjet og USA siges at have forstærket deres anstrengelser inden for denne gren af rumforskningen.

Fra dagspressen i okt. 1961.

Når atommotorer til rumfartøjer er færdiggjorte, vil det blive muligt at sende så store rumfartøjer ud fra Jorden, at der kan oprettes baser på planeterne Hvilket enormt fremskridt dette betyder, siger sig selv. Man kan da med sikkerhed fastslå, hvilke stoffer den pågældende planets atmosfære indeholder, om liv kan eksistere der, og vigtigst af alt, om der allerede findes livsformer på planeten.

Men dette liv kan af flere grunde udgøre en fare for jordisk liv. Der kan f. eks. findes overordentlig hårdføre og forplantningsdygtige microorganismer, som tilfældigt kan føres med tilbage til Jorden, hvor de formerer sig med enorm hast. — Måske kan vi ikke finde noget middel, som kan dræbe dem, og de vil forpeste alt jordisk liv og ødelægge det. Det er derfor nødvendigt, at man går meget forsigtigt til værks med planetudforskningen.

Hvis der allerede findes højt udviklet liv på planeterne, må vi være meget forsigtige og ikke uden videre lande midt imellem disse væsener, da de kunne opfatte dette som en fjendtlig handling fra vor side. Når menneskene skal udforske en sådan beboet planet, da bør man lande på sådanne steder, hvor planetens væsener ikke kommer, d. v. s. utilgængelige bjergtoppe, tætte jungler, eller man må oprette baser under vandet på store dybder Dette må vi være forberedt på.

Vor civilisations tekniske udvikling har fundet sted inden for det sidste par hundrede år. Hvis en af de tidligere kulturer på Jorden havde interesseret sig mere for den tekniske udvikling, så kunne vi have været flere tusinde år længere fremme. — Det er derfor ikke svært at forestille sig, at væsener på andre planeter inden for eller uden for vort solsystem kan være nået mange tusinde, ja endog mange millioner år længere i teknisk udvikling, end vi er. Sådanne væsener kan allerede have besøgt vor klode i lang tid. Skulle de besøge vor klode i dag, så ville de nok i første række lande på utilgængelige steder som f. eks. i oceanerne, hvor menneskene ikke ville kunne opdage eventuelle baser. De flyvende tallerkener er uden tvivl rumfartøjer fra andre planeter. Ganske vist kan en del af iagttagelserne forklares som lysreflekser, men tilbage bliver mange iagttagelser, som på ingen måde kan være lysreflekser. Dette gælder især iagttagelser fra trænede piloter, hvis maskiner har været forfulgt af lysende objekter. Desuden ses lysende objekter ofte over atomstationer, flyvepladser, raketaffyringsramper m. m. De forskellige landes flyvevåben har ofte sendt maskiner op imod objekterne. I nogle tilfælde har der været sammenstød mellem objekterne og jagermaskinerne, hvilket har kostet flere menneskeliv, og jagermaskinerne har været sporløst forsvundet.

HL.

Marsmånerne må være kunstige

Atter har en af Ruslands videnskabsmænd givet verden noget at tænke på. Det er dog ikke i det politiske liv, professor J. Schklowskij arbejder, men derimod som forsker ved Sterngerg-institutet i Moskva. Han er en af de førende radio-astronomer i den videnskabelige verden. For hans teori gives der mange beviser, som overalt har gyldighed, og som kan efterprøves af alle fagfolk. Det efterfølgende er hentet fra „Baseler Nachrichten" for den 4 og 17. maj 1959.

Igennem længere tid har Fobos været et sorgens barn i himmelmekanikken. Nye undersøgelser har med sikkerhed fastslået, at Mars-månens banehastighed tager til og ikke blot gennem periodiske forstyrrelser. Fobos er kun fjernet 1,8 marsradier fra Mars' overflade. Også tidligere har man bemærket en kuriositet hos denne måne, der kun er 58 km i diameter.

Dens omløbstid er 3 gange så hurtig som Mars'. Man kender ingen naturlig satellit i solsystemet, hvis omløbstid om moder-planeten er kortere end planetens egen omløbstid, hvorfor Fobos altid fremholdes som kronvidne mod den berømte Kant-Laplaceske kosmogoni (fremstilling af verdens opståen). Fobos' masse er meget lille, den andrager kun ca. 1/1000000 (en milliontedel) af marsmassen. Der findes dog endnu 2 måner (Mimas og Dione i Saturn-systemet), hvis masse er så ringe, men de står relativt langt fra moder-planeten. Kun ved Jupiter findes en måne (nr. 5), der befinder sig meget nær ved moder-planeten. Det er ikke sikkert, at denne måne på samme måde som Fobos gendriver den Rocheske lov om stabilitetsgrænsen, for efter reglerne om himmelmekanikken skulle Fobos slet ikke eksistere i det naturlige planetsystem.

Hvis man efter den Newtonske gravitationslov beregner virkningen fra moder-planeten på dens satellitter, så findes der en nedre grænse, indenfor hvilken satellitterne ikke kan komme uden at blive revet i stykker af gravitationsvirkningen. For Mars' vedkommende er denne grænse efter den Rocheske lov 2,7 marsradier, så Fobos skulle altså rent praktisk forlængst være revet itu.

Den anden marsmåne, Deimos, en endnu mindre gavtyv på kun 16 km i diameter, står til stadighed 7 marsradier fra Mars' centrum. Den har en lige så mirakelagtig egenskab, som heller ikke findes andre steder i planetsystemet, nemlig en omløbstid, der falder omtrent sammen med mars-rotationen. Dermed bliver marsmånegåderne endnu mere gådefulde: Mens Fobos som en anden Sputnik 3 gange på en marsdag løber omkring på marshimlen, bliver Deimos for en marsbeboer stående omtrent på det samme sted på himlen.

Hele den kosmogoniske besværlighed med den Rocheske grænse forsvinder dog, når man formelt sætter Fobos tykkelse ned til f. eks. 1/1000. Men hvem kan sætte et fast legeme ned til 1/1000 af dens oprindelige tykkelse, uden at det flyder ud? Ganske enkelt; man kan udhule legemet, hvorved den Rocheske formel stadig har gyldighed. Kosmogonisk kan der efter alle mekaniske regler ikke af sig selv opstå hule kugler. Hvis der altså efter naturlovene ikke af sig selv kan opstå hule kugler, så må den være kunstig.

„Hvis en forsker af Schklowskijs format lader skinne igennem", skriver „Baseler Nachrichten", „at den ene marsmåne (måske dem begge) er intet mindre end tiloversblevne satellitter fra en forlængst forsvunden menneskelignende civilisation på Mars, så må der være mere om dette end blot en videnskabelig aprilspøg". Når det i Rusland fra officiel side bliver tolereret, at dette og Tungus-„meteoret" bliver offentliggjort, så kan det - i betragtning af den strenge censur - kun tydes derhen, at man ganske langsomt forbereder offentligheden på ting, som er sovjetregeringen bekendt, og som har relation til problemet „flyvende tallerkener". Intet tillader dog den slutning, at marsbeboerne skulle være uddøde.

Slej.

Mars dækket af is - påstår russisk astronom

Overfladen på Mars er muligvis et eneste stor hav, som er helt dækket af is. De meget omtalte „kanaler" på Mars er måske kun enorme revner i isen. Denne påstand blev fremsat af den sovjetiske astronom V. D. Davydov i en rapport, som blev offentliggjort i en redegørelse fra det Internationale Geofysiske År. Davydov siger: Under isen er der antagelig vand i flydende tilstand. Han påpeger, at der afgjort ingen vanddampe er i Mars-atmosfæren.

Vandmangel har længe været et hovedargument i påstanden om mangel på liv på planeten. Imidlertid udelukker dette ikke, at der kan være store mængder vand i flydende form, som bliver forhindret i at fordampe på grund af den is, der ligger ovenfor. Han hævder, at det store hav måske er myldrende fuldt af liv, som kan have nået et fremskredent stadium gennem en udviklingsproces, som kan være fuldstændig forskellig fra den, som er sket her på Jorden.

„INTERPLANETARY" - februar 1961.

Billederne viser

Dr. Walther S. Huxford og *A. H. Nethercot jr.* prøver en tysk *„light beam“* radio. Dette instrument giver mulighed for forbindelse mellem to punkter ved hjælp af usynlige lysstråler.

Princippet er udviklet af forskeren *John Otto* i Chicago, som allerede har opnået bemærkelsesværdige resultater i forbindelse med sine forsøg på at opnå kontakt med de flyvende tallerkener.

UFO-forskeren *John Otto* under et af sine kontaktforsøg ved hjælp af „light beam“.

SUFOI-medlemmer herhjemme er heller ikke ukendte med begrebet „light beam“. Bl. a. har medlemmer af *Kolding-gruppen* fremstillet en light beam, og i et af de nærmest følgende numre af UFO-NYT vil tegning og beskrivelse blive offentliggjort — hvis vi ikke foretrækker (af økonomiske grunde) at lade materialet udføre i lystryk, som så kan bestilles af interesserede. I hvert fald vil meddelelse om den danskbyggede light beam komme her i bladet.

Med venlig tilladelse fra

George Adamski — Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 73: *Kender De noget til de „mystiske dødsstråler fra rummet", som skal være observeret af de kunstige satellitter?*

Svar: Ja, det er dem, der omtales på side 92, 152 og 153 i INSIDE THE SPACE SHIPS, hvor brødrene nævner de unormale forhold i Jordens atmosfære. Det er ikke en naturlig tilstand, men noget, som vi selv har skabt gennem vore atombombeeksplosioner De vokser i tæthed med hver eksplosion og falder lidt efter lidt tilbage på Jorden.

Længe før den første bombe blev detoneret, har vore videnskabsmænd studeret de naturlige, kosmiske stråler fra rummet. Man havde fundet frem til, at under visse omstændigheder kunne disse stråler have en dødbringende virkning, men normalt blev denne skadelige virkning filtreret ved strålernes passage gennem vor atmosfære. Med den første atomeksplosion startedes dannelsen af en kunstig barriere mod strålernes normale, frie bevægelse — og hver følgende eksplosion har føjet sit til dette lags tæthed, så strålerne nu må *hamre* sig vej gennem laget. Dette bevirker visse gennembrud af så store koncentrationer af kosmiske stråler, at atmosfæren ikke længer kan filtrere den naturlige, skadelige stråling bort.

Denne kunstige barriere kan sammenlignes med en dæmning foran en stor vandkraft — når den første lille revne viser sig i dæmningen, vil presset fra det opdæmmede vand bane sig vej med stor kraft. På ganske samme måde tvinger de kosmiske stråler sig vej gennem den radioaktive barriere, vi har omgivet vor jord med. Resultatet er, at atmosfæren bliver forgiftet — både af den kosmiske stråling og af radioaktivt nedfald. Vi er selv skyld i denne unormale tilstand — kun vi selv kan ændre den. Men selv om vi kunne forhindre alle atomforsøg fra nu af, ville det alligevel tage år, før vor atmosfære atter var ren.

Spørgsmål nr. 74. *Kan vi gøre noget for at forhindre de katastrofale cykloner, som synes at tage til i voldsomhed og hyppighed?*

Svar: Nej— de er naturbestemte — og det er ikke rigtigt at gribe ind i naturens orden. Følgerne kunne også let blive værre end cyklonerne.

Ifølge en artikel i „Reader's Digest", april 1958, skyldes disse tornadoer ændringer i polar-jetstrømmene, som går tværs over USA. Når jetstrømmen drejer mod syd og samtidig møder varm, fugtig luft, der går nordpå fra Den mexikanske Bugt, vil der dannes tornadoer, indtil ligevægten er genoprettet i atmosfærens øvre lag.

Disse voldsomme naturforstyrrelser indtræffer ikke bare på Jorden, men optræder på alle planeter. Forskellen er, at vi først for nylig er begyndt at forstå lidt af disse floder af luft, som cirkler rundt om vor jord, mens mennesker på andre planeter omhyggeligt kortlægger disse bevægelser. Selv om dette studium endnu er i sin barndom på Jorden, er vi dog nået et stykke til forståelse af dette fænomen.

Det er derfor beklageligt, at mennesker ikke i højere grad retter sig efter de advarsler, som kommer fra de meteorologiske institutter, der, ud fra undersøgelser af forholdene i de øvre lag, er i stand til at forudsige disse skæbnesvangre storme. Vore aviser er ofte fyldt med beretninger om tragedier, der kunne have været undgået, hvis folk havde rettet sig efter advarslerne og forladt de truede områder i tide.

Vore naboer i rummet forstår disse naturhændelser, og — ligesom indianerne, som også lever i nær kontakt med naturen — de retter sig efter dem og forlader det truede område. Men husk: her er tale om naturfænomener, som vi endnu ikke forstår helt og fuldt.

Fortsættes.

Ved De

at der nu findes en overvældende mængde oplysninger, der påviser eksistensen af flyvende tallerkener eller rettere Uidentificerede flyvende Objekter? Lord Dowding, tidligere luftmarskal og chef for RAFs jagerkommando under slaget om England, har udtalt: „Bevismængden er så overvældende, at jeg længe har anerkendt deres eksistens".

Kilde: Outer Space Review.

UFO - observationer
over Skandinavien

(Ought to be translated).

Fra den 6. januar til den 9. februar 1962 er der til SUFOIs rapportcentral indkommet 11 rapporter, der fordeler sig med 3 fra 1961 og 8 fra 1962. Det er et meget lille antal, mindre end halvdelen af det normale. Det kan evt. skyldes et fald i aktiviteten, men det meget dårlige observationsvejr i forbindelse med julen har sikkert også sin andel i det ringe antal.

Til SUFOI er der nu i alt indkommet 1783 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	336 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	275 rapporter
Fra 1961	374 rapporter
Fra 1962	8 rapporter
I alt	1783 rapporter

Vi har også i den forløbne måned fået en del detektorvarslinger, deriblandt en del gamle. I alt er der i tidens løb indkommet 140 varslinger, der fordeler sig således:

Fra 1959	17 varslinger
Fra 1960	38 varslinger
Fra 1961	79 varslinger
Fra 1962	6 varslinger
I alt	140 varslinger

Den første rapport er fra den 16. december 1961. Observatør er hr. Nielsen fra Vedbæk. Klokken var 23,30, da observatøren sammen med tre vidner så et kraftigt lys i retningen Helsingør/Helsingborg. Det var kugleformet og stod stille i nogle minutter. Herunder pulserede lyset kraftigt. Dernæst dalede objektet langsomt i en skrå retning til højre ned mod Jorden. Da objektet dalede, sås et stykke efter det en smal, hvid røghale (ligesom røgen fra en cigaret) Denne røghale stod i nogen tid, efter at objektet var forsvundet. Objektets farve var orange, og dets størrelse var ca. 6—7 mm i udstrakt arm. Observatørerne anslår selv objektet til at have haft en størrelse på ca. 2 m, og at det befandt sig ca. 1000 m væk. Observationsvejret var det bedst tænkelige: Det var helt klart. Luften var helt stille, og det var frostvejr. Der var ingen lyde at høre fra objektet.

Vi får desværre ikke så tit rapporter fra Norge, men her er en. Observatør er hr. A. Andersen fra Bergen. Natten mellem den 30. og 31. december 1961 iagttager hr. Andersen et objekt i to minutter. Han fortæller følgende: „Klokken var 02,35, da jeg så objektet komme ind fra vest med kurs mod øst. Objektets bane var næsten vandret med en svag dalen. Hastigheden var ikke stor. Den anslås til mellem 50—100 km/t. Objektet var kugleformet med en lysende korona. Selve objektet var mørkt. Da det nærmede sig et fjeld, der hedder Fløifjellet, strålede lys ud fra objektet i kegleform. Lyset var stærkest i den nederste del, dvs. den del, der var længst væk fra objektet. Da kuglen forsvandt bag Fløifjellet, var lyset så stærkt, at selve kuglen ikke kunne ses."

Vi har ikke modtaget nogle rapporter fra nytårsaftenog -nat. Hvis der har været nogle observationer, er der jo også den mulighed, at observatørerne har slået det hen.

Derimod har vi modtaget tre rapporter fra den 2. januar om morgenen. Den første er fra Vejle og fra kl. 05,25. Hr. J. E. Jensen var om morgenen på vej til sin arbejdsplads, da han på Toldbodvej får øje på et objekt på sin venstre side. Det kommer fra havnen op over Mølholm, hvorefter det ændrer retning mod syd. Det kom til syne i 110 grader, gik over zenith og forsvandt i 240 grader. Objektet var på størrelse med en appelsin og lyste kraftigt med et helt klart lys. Hastigheden anslås til 7—800 km/t. Samlet observationstid var 30 sekunder.

Ti minutter senere har vi en observation fra Vallensbæk Strand (Køge Bugt) Hr. K. Hansen var på det tidspunkt ved at hente koks i sit udhus. Han betragter stjernehimlen og får pludselig øje på et objekt nær Acthurus, og et øjeblik efter ser han endnu et en håndsbredde efter. Hansens første tanke var, at det måtte dreje sig om satellitter, men så opdagede han, at kursen var øst-vest. Objekterne blev iagttaget i 5 minutter, hvorefter det ene objekt forsvandt, og det andet blev stående stille. Vejret den pågældende morgen var fint observationsvejr. Helt klart og med en temperatur på 4 grader under frysepunktet. Der var vindstyrke 1—2 fra nordvest. Objekterne var gule som stjerner, og der hørtes ikke nogen lyde fra dem under observationen.

Noget senere, nemlig kl. 07,10, ses en masse objekter fra Østerbro i København. Hr. B. Nielsen stod i sin mørke stue og betragtede stjernerne, da det

pludselig så ud, som om en hel masse stjerner rev sig løs og for hen over himlen. Det virkede, som lyset fra dem flaksede eller pulserede. Selve lyset var klart hvidt som på stjerner af middelstørrelse og -lysstyrke. Objekterne gik ved kurs fra vest mod øst, og da stuen vendte mod vest, kunne objekterne kun ses i få sekunder, før de blev skjult af huset.

Vi har også en rapport fra Sverige. Den 12. januar ses tre objekter fra Linkøping fra kl. 19,22—19,24. Forrest kom et rundt objekt med et mindre rundt objekt nedenunder. Bagefter kom et stort objekt med tre lysende runde pletter indeni. Det har muligvis drejet sig om tre objekter med et stort kraftfelt omkring. Alle objekter var hvide. De sås først i stik vest og forsvandt imod nord. Hastigheden var 30—45 buegrader pr. minut.

Til slut har vi fået rapport om et af de mere sjældne tre-kantede UFOer. Hr. I. J. Nielsen fra Nibe havde været i byen den 3. februar og kom først sent hjem. Klokken var 00,15. Idet han kommer hjem, møder han en nabo, og sammen får de pludselig øje på et stillestående objekt på den nordlige himmel ca. 45 grader over horisonten. Objektet var som sagt trekantet og var omgivet af en stor korona. Farven var orange, lysstyrken middel, og lyset var konstant. Objektet forsvandt pludselig. Vejret var rigtig dårligt observationsvejr, idet det var overskyet, og det regnede. Samlet observationstid 2—3 minutter.

De andre rapporter var fra Lov, Als og København. Detektorvarslingerne var fra Gentofte, Svendborg, Nibe, Horslunde og Risbøl.

... Jeg ved ikke, hvor mange der så Walt Disneys udsendelse i TV i går (8. 2.). Den hed „Oppe på Mars“. Den glædede mig overmåde, idet det altid er rart at få bekræftet vore observationer. I det sidste par måneder har vi haft så mange observationer af objekter forsynet med hale. Det bemærkelsesværdige var, at halen på objektet altid vendte *fremad* i flyveretningen. Og hvad ser man så i Disneys film? Tre små nydelige tallerkener, der nok så pænt flyver af sted, alle forsynet med en hale (kraftfelt), der peger i flyveretningen! Og ikke nok med det. Et øjeblik efter blev de sluset ind i et stort, cigarformet moderskib, der fjernede sig på en måde, der synes at være

N Norge S Sverige T Tyskland DV Detektorvarsling

AUGUST				SEPTEMBER				OKTOBER				NOVEMBER				DECEMBER				JANUAR			
T 1	3			F 1				S 1	1			O 1				F 1	1			M 1			
O 2	3	1S		L 2				M 2				T 2			1 DV	L 2	2			T 2	3		1 DV
T 3	2		3 DV	S 3	1			T 3				F 3	2			S 3				O 3	1		
F 4				M 4	1			O 4				L 4	5			M 4				T 4			
L 5	1		2 DV	T 5	2			T 5				S 5	3	1S	5 DV	T 5				F 5			1 DV
S 6	1		1 DV	O 6				F 6	2			M 6	1			O 6	1			L 6			
M 7	3			T 7				L 7		1S		T 7				T 7	1			S 7			
T 8	3			F 8	2			S 8	1		1 DV	O 8				F 8			2 DV	M 8			
O 9	5	2S		L 9				M 9				T 9				L 9				T 9			
T 10	7		2 DV	S 10	1			T 10				F 10	1			S 10				O 10			
F 11	1	3S	1 DV	M 11	1		3 DV	O 11	1		1 DV	L 11	2		1 DV	M 11				T 11			
L 12	2		2 DV	T 12	2			T 12	1		1 DV	S 12			1 DV	T 12				F 12	1		
S 13		1S		O 13				F 13	2			M 13				O 13	1		2 DV	L 13			
M 14	1			T 14				L 14	1			T 14				T 14	4			S 14			
T 15				F 15	1		1 DV	S 15				O 15				F 15				M 15			
O 16			1 DV	L 16	3	2S		M 16				T 16	1	1S		L 16	1			T 16			
T 17	5			S 17	2			T 17				F 17	1			S 17			1 DV	O 17			
F 18	2	1S		M 18	2		1 DV	O 18			3 DV	L 18	3		1 DV	M 18				T 18			
L 19	1			T 19	1			T 19				S 19	2			T 29				F 19			
S 20			1 DV	O 20	3			F 20	1		1 DV	M 20	2		2 DV	O 20				L 20			
M 21	1	1T		T 21				L 21			2 DV	T 21			1 DV	T 21				S 21			
T 22	1			F 22				S 22	1		2 DV	O 22	2		1 DV	F 22	1			M 22			
O 23	1			L 23			1 DV	M 23				T 23	1			L 23				T 23	1		
T 24	1			S 24	1			T 24				F 24	1			S 24				O 24			
F 25				M 25				O 25	3	1S		L 25			1 DV	M 25				T 25			
L 26	1			T 26	1		1 DV	T 26				S 26	1			T 26	1			F 26			
S 27				O 27				F 27	1	1S	1 DV	M 27	1			O 27			1 DV	L 27	1		
M 28		1S		T 28				L 28		1S		T 28				T 28				S 28			
T 29	17			F 29				S 29	1	1S		O 29				F 29				M 29			1 DV
O 30				L 30				M 30	1		1 DV	T 30				L 30		1 N		T 30			2 DV
T 31	2		1 DV					T 31	3		1 DV					S 31				O 31			
74 + 14 DV				*26 + 7 DV*				*25 + 14 DV*				*31 + 12 DV*				*14 + 6 DV*				*7 + 5 DV*			

karakteristisk, idet den også flere gange er set herhjemme: den fjernede sig nemlig sidelæns på en sådan måde, at den for tilskueren blev mindre og mindre. Det er rart at se, at Disney, der bor så langt væk, har set eller fået oplysninger om nøjagtigt det samme, som man ser her. Hvis *det* er en tilfældighed, ja, så er alt, hvad der hedder sandsynlighedsberegning, helt ved siden af. Og så gjorde det faktisk ikke så meget, at man i radioavisen dagen før havde fået at vide, at USAF efter indgående undersøgelse af 7000 rapporter havde fundet ud af, at de flyvende tallerkener ikke eksisterer. *Erling Jensen.*

Orgon, lysvirkning og rumskibe

Af David Boadella, B. A.

Kilde: Outer Space Rewiew, maj—juni 1960

Til glæde for de læsere, som ikke kender noget til metoderne for orgonisk funktionalisme og opdagelsen af orgon-energi, gives her en meget kort introduktion:

Orgon-energi blev opdaget i Oslo af en østrigsk læge og forsker, *dr. Wilhelm Reich,* efter 20 års arbejde med levende stofs irritationsevne og dets evne til spontane reaktioner. Orgon-energien viste sig at være påviselig ved dens virkning på termometret, elektroskopet, den fluoriserende skærm og på andre måder, og den kunne „opsamles" i en jernforet kasse af speciel konstruktion. Man opdagede, at den var identisk med de biologiske organismers specielle livsenergi; og det viste sig, at den eksisterede i atmosfæren, Jorden, udstrålinger fra Solen og i et vacuum.

Det vigtigste var, at den syntes at styre processerne i både den levende og den ikke-levende natur, idet den havde en „kosmisk energi"s egenskaber.

Videnskabens historie viser, at fænomener, som ikke passer ordentlig ind i de ortodokse kategorier af viden, ofte bliver bekæmpet, fornægtet og undgået uden noget forsøg på at betragte de faktiske beviser.

Da Reich opdagede orgon, fik han at vide, at det kun var „statiske bølger" eller „hedebølger"; at temperaturstigningen i akkumulatoren simpelthen var et spørgsmål om varmestrømninger, og at akkumulatoren simpelthen virkede ved „suggestion". Da man observerede, at der udvikledes liv i højt steriliserede kulturer, fik han at vide, at det i virkeligheden kun var et spørgsmål om de Brown'ske bevægelser eller om bakterier i luften.

Denne vedvarende bortforklaring af objektivt bekræftelige fakta fik Reich til at bruge udtrykket „luftbakterier" til at dække enhver form for indvendinger mod hans arbejde, hvis de ignorerede fakta og med vilje gjorde disse fakta uret.

Argumenter af samme art er jo udmærket kendt i spørgsmålet om de flyvende tallerkener.

Opdagelsen af orgon i andre sfærer muliggør imidlertid en ny tilnærmelse til hele problemet de uidentificerede flyvende objekter. Denne tilnærmelse er konkret baseret på de faktiske opdagelser, som er blevet gjort ved orgonforskningen indtil nu. Jeg tror, at denne tilnærmelse, skønt man endnu kun kan danne sig antagelser og undersøge hypoteser, i det lange løb vil vise sig yderst frugtbar ved at løse mange proplemer, der rejser sig ved de flyvende tallerkeners eksistens.

Ud af tusinder af rapporter i kartotekerne ved de ca. 20 organisationer, som har beskæftiget sig med studiet af flyvende tallerkener siden 1947, kan man finde visse karakteristika med stor hyppighed. Jeg vil fremdrage *fire* af disse til speciel betragtning: Det er for det første eksistensen af en eller anden slags lys, for det andet tilstedeværelsen af en slags udstrålingseffekt, for det tredie det faktum, at de opnår voldsomme hastigheder under komplet stilhed, og for det fjerde de bevægelsesmåder, der associeres med de flyvende tallerkener.

Reich henledte som den første opmærksomheden på disse karakteristiska og deres indbyrdes forhold til orgoniske funktioner i „Core", nr. 6, der udkom i juli 1954:

Det britiske flyvende tallerken-bureau har foretaget en statistisk analyse af alle de observationer, der findes i dets kartoteker. Af denne analyse fremgår det, at 78 procent af alle nat-observationerne beskriver de sete objekter som lysende. Lyset synes at variere fra dæmpet glød til et skinnende, flammende stråleskær. Farverne synes at strække sig fra blå-gråt eller blå-grønt gennem purpur til rødt, orange og hvidt. Denne omfattende variation i lyset er en af tallerkenernes mest forvirrende karaktertræk. Videre har et antal tallerkener skiftet farve, mens de blev iagttaget. En farveændring synes altid at være i forbindelse med en ændring i bevægelsen, og ved nogle observationer har observatøren følt en stærk irritation af

øjnene — som når man for længe har set på en dårlig TV-skærm.

Da Reich arbejdede med sine eksperimenter med bioner i 1937, fik han en voldsom øjenhindebetændelse i det øje, hvormed han plejede at betragte sine kultur-præparater gennem mikroskopet. De samme kulturer frembragte også en rødmen i huden. Derfor anbragte han, for at isolere og undersøge strålingen, kulturerne i et mørkt kælderrum, hvor han gjorde sine observationer.

Sådan beskriver han, hvad han så:

„De efterfølgende observationer i mørket var på en eller anden måde „uhyggelige“. Da øjnene havde vænnet sig til mørket, forekom rummet ikke mørkt, men gråblåt. Der var tåge-agtige formationer og blålige pletter og striber af lys. Violette lysfænomener syntes at udstråle fra væggene såvel som fra forskellige objekter i rummet. Da jeg holdt et forstørrelsesglas for øjnene, blev disse lysindtryk, der alle var blå eller gråblå, mere intense, og de enkelte pletter og linier blev større. Mørke briller formindskede indtrykkene. Efter en eller to timer i kælderen blev mine øjne ømme og røde. En aften tilbragte jeg fem timer i træk i kælderen. Efter ca. 2 timers forløb kunne jeg tydeligt se en udstråling fra min håndflade, mine skjorteærmer og (i spejlet) fra mit hår. Den blå glitren var synlig som en gråblå damp, der langsomt bevægede sig omkring min krop og om tingene i rummet. Jeg indrømmer, at jeg blev bange. Strålerne havde en stærkt irriterende virkning på synsnerverne. En forretningsmand, der engang deltog i observationerne, sagde: „Jeg føler det, som om jeg havde kikket på Solen i for lang tid“.

(Fra „Cancer Biopathy“, siderne 74—75).

Dette var den direkte anledning til bygningen af den første eksperimentale orgon-akkumulator og udgangspunkt for de mange teknikker til at måle, optage og demonstrere eksistensen af denne energi objektivt. Mange eksperimenter med orgon-akkumulatoren ledte til den antagelse, at orgon-energi eksisterer i tre grundlæggende tilstande: Blå-grå tågelignende dannelser, dybt blåviolette lysende pletter og hurtige, hvidlige udstrålinger. Den ændrer sig fra den tågelignende til den stråle-agtige tilstand, når den bliver stærkt ophidset eller irriteret af en eller anden stimulans. Hoved-irritationsmidlerne er metalliske substanser, tilstedeværelsen af et andet orgon-system (for eksempel tilstedeværelsen af et menneske inden i akkumulatoren) og elektriske udladninger. Til disse føjedes senere det mest intense af alle pirringsmidler — atomenergien.

Det klareste bevis for både orgons fundamentale blå farve og ændringen hen mod hvidt, når det blev pirret, gives af nogle eksperimenter, som Reich udførte i et standard-vacuumrør af den slags, der bruges i elektronisk forskning. Han fandt, at vacuumrør, som får lov at opsamle orgon fra en akkumulator over en periode på flere uger, vil skinne blå-violet, når en strøm på 600—700 volt passerer gennem dem. Endvidere er udstrålingen klarere helt op til hvidt ved elektroderne og falmer til blå-violet hen mod rørets midte. Hvis spændingen — det vil sige den ophidsende stimulans — bliver kraftigere, skinner hele røret til sidst hvidt.

Under Oranur-eksperimentet, ved hvilket orgon blev irriteret af små mængder radioaktivt fosfor, opdagede man endnu en form, som orgon kan antage under meget kraftig pirring. Blandt de mange forvirrende virkninger ved Oranureksperimentet var synsindtryk af røde lyspletter, når man kom i nærheden af stærkt irriteret orgon. Dette var så tydeligt og viste sig så regelmæssigt, at det rødlige skær blev taget som et faresignal under hele eksperimentet, og det var et af signalerne til øjeblikkelig evakuering af alle bygningerne, hvor orgon-koncentrationen var meget stærk.

Eksistensen af denne art reaktioner kan måske hjælpe til at forklare de mange rapporter om irritation af synsnerverne, der befinder sig i kartotekerne over flyvende tallerken-rapporter. Det følgende er typisk:

Månedsbladet Flying Saucer Investigation (offentliggjort 1954) rapporterer, at i 1949 sagde en student, der så en flyvende tallerken, at „lyset, som kom fra vinduerne, ville jeg beskrive som blå-hvidt, omtrent af samme farve som en svejseflamme. Da tingesten var fløjet, blev jeg klar over, at jeg havde et rødligt skin for øjnene, som om jeg havde stirret på en elektrisk lampe. Havde lyset været lige så kraftigt som ved svejsning, tror jeg, at jeg, i den tid jeg havde stirret, ville havde ødelagt mine øjne“.

Hvilke konklusioner — om overhovedet nogen — kan der drages fra disse meget relevante „lys“-karakteristika hos orgon? Reich var slået af ligheden mellem det, han observerede i sine vacuum-rør og det, der sker, når Solen står op. Det vides, at Jorden er

omgivet af et orgon-lag, og den antagelse syntes rigtig, at det ikke var lyset selv, som kom fra Solen, men en slags ikke-lysende pirring, der fik orgonen til at blive lysende. Lys kunne i sig selv opfattes som en *lokal* funktion af orgon-lyskraft og et pirringsmiddel. Forskelle i lysstyrken ville så gengive forskelle i pirringens intensitet, forskellige mængder af orgonisk ladning.

Deraf synes at følge, at de flyvende tallerkeners lysskær står i forbindelse med deres bevægelser, og at forskellige former for bevægelse betyder forskellige grader af spænding både i selve objektet og i den omkringliggende atmosfære.

(Fra *Civilian Saucer Investigation,* vol. 4.)
Oversætter: P. Borgaard.

Silicium (kisel) som UFO-byggemateriale

I „Flying Saucer" har dr. B E. Finch opstillet en interessant teori, som evt. kan give anledning til yderligere kendskab til UFO'ernes drivkraft. Efter dr. Finchs mening består UFO'erne for en stor del af silikone, et kunststof med en kompliceret molekyleopbygning, som under bestemte betingelser er i stand til at omsætte strålingsenergi til mekanisk energi. Gennem en kvartslinse på toppen af UFO'et bliver de indfaldende solstråler forstærket og samlet i silikoneceller. Den omdannede strålingsenergi bliver som elektromagnetisk kraft udnyttet til kontrol med og drivkraft af UFO'et. Det er interessant, at der herved kan optræde en ionisering af den UFO'et omgivende luft, som fremkalder de farvede lyseffekter fra mørk rød til et blåligt hvidt. Da silikone ganske som kulstofatomer kan danne komplicerede molekyleforbindelser, vinder den af Ray Stanford antagne teori i betydning, når han mener, at planetarernes rumskibe ikke bygges, men vokser „organisk".

I ovenstående er dog 2 spørgsmål forblevet ubesvarede:

1) Hvad er rent silicium?
2) Hvad er en tyngdekraft-isolator, og kender videnskaben denne?

Silicium er det stof, som holder sammen på klipperne på vor Jord. (Spektroskopet fortæller, at dette stof også findes på andre planeter). Da silicium næsten altid kun forekommer i forbindelse med andre stoffer, er det sjældent at finde det rent. Det findes i vulkanske stene, i basalt, porfyr, sand og sandsten, også i flintesten og overhovedet overalt i jorden.

Silicium kan danne en lang kæde i molekylerækken, når bestemte betingelser foreligger. Disse lange rækker af molekyleforbindelser har usædvanlige egenskaber.

Hvad er nu en tyngdekraft-isolator?

En isolator forhindrer gennemslag af en kraft eller energi, det være sig af elektromagnetisk eller elektrostatisk karakter eller tyngdekraften. I naturen findes tre store kraftfelter: det magnetiske, det elektrostatiske og tyngdekraften. Hvis en substans kan gennemtrænges af den ene af disse kræfter, så vil den højst sandsynligt også tillade gennemtrængning af de andre.

Enhver, som tror, at der findes en mulighed for at afskærme tyngdekraften, anses som en nar. Og dog har for nylig amerikaneren Brush gennemført eksperimenter, som godtgjorde, at visse silicium-forbindelser (oxyder) har en faldhastighed, som er lavere end alle andre substansers. (Charles F. Brush,, Physical Review, 31 pag. 113a). Han foretog også forsøg over metallers vægt under tryk og fandt, at 4000 dele heraf forsvandt 1 del i vægt. Einstein overvejede muligheden af at fremstille materie af gravitations- og elektromognetiske felter og fandt senere, at et tyngdekraftfelt uden elektromagnetisk felt kunne bestå, men ikke omvendt. Gravitationsfeltet er et „geometrisk felt", det elektromagnetiske er et „fysisk felt". Da tyngdekraften er et kraftfelt, er det muligt, at feltet forhøjes af en gennemtrængende substans eller omvendt, at en isolator eller skærm afsvækker det.

Silicium synes derfor at være et nøgleelement til søgning efter en substans, som kan afskærme tyngdekraften; det synes at være leddet mellem materie, elektromagnetisme og tyngdekraften. Forsøgene fortsættes.

Slej + UNR

Himmelskibe fra fortiden

Det indiske episke digt Ramayana beskriver Ramas himmelvogn eller „Vimana" som et kontrolleret luftfartøj. Det fortæller om en kamp mellem den gode kong Rama og den onde Ravan, som havde bortført hans kone Sita.

Vimanaen var i stand til at flyve over store afstande. Ramas flyverekord var en sviptur fra Ceylon til Kailasbjerget i Tibet. I 1956 fulgte forfatteren Ramas luftrute til Himalayas bjerge og fandt utallige beretninger om himmelskibe på sin vej gennem Indien.

Bogen om Mahabarata fortæller, at „ Krishna's fjender søgte hjælp hos dæmoner, der byggede en flyvende stridsvogn med jernsider og beklædt med vinger. Stridsvognen blev ført gennem himlen, til den befandt sig over Divarakha, hvor Krishna's forfølgere boede, og derfra regnede det med projektiler ned på byen, og hvor de faldt, blev alting ødelagt".

Puranas omtaler „Sanakadikas" „Ancient of the Space Dimensions", væsener, der kom ude fra rummet. Smranagana Sutrahara fortæller, at ved hjælp af himmelskibe kunne mennesker flyve i luften, og „himmelske væsener" kunne komme ned på Jorden. Dette er en afgørende indikation for besøg fra andre planeter.

Surya Siddhanta, en gammel indisk bog om astronomi, henviser til Siddhas, som „roterer oven over skyerne, nedenunder Månen". Og da nogle af Indiens gamle astronomer opretholdt det korrekte syn på Jordens position i rummet, kan denne passage forstås som Siddhas' rumrejser, „kundskabens besiddere", der også blev kaldt „Mestre i den høje videnskab".

Der er mange henvisninger til flyvning i det gamle Kina. Den første optegnede flyver i Kina var kejser Shun (2258–2208 før Kristus), som ikke kun anvendte en flyvende maskine, men som foretog det første nedskrevne faldskærmsudspring.

Vore gravitetsproblemer blev heldigt løst af Liu An, som levede i det 2. århundrede efter vor tidsregning. Han fremstillede et „kemisk løftemiddel", og når han indtog det, blev han løftet i vejret. Når Liu An lod flasken falde til jorden under sin flyvning, slikkede hunde og høns bundfaldet op og blev øjeblikkeligt luftbårne.

Ki-Kung-Shi fremstillede en flyvende stridsvogn under kejser Cheng Tangs regering i det 18. århundrede før vor tidsregning og nød også flyvninger i luften.

Kinesiske Taoist-beretninger fortæller, at Chen Jen — „Det fuldendte menneske" — blev født på vindens vinger, siddende på himlens skyer. Han rejser fra den ene planet til den anden og bestemmer sin beboelse på stjernerne.

Er dette eventyr og myter fra en forsvunden civilisation, som havde nået store højder og derefter gået til grunde ved en katastrofe? Eller er de en overlevering, der fortæller om besøgende fra rummet?

Jodrell Bank får trådene krydset

I udgaven af Flying Saucer Review for sept.-okt. 1961, åbenbares en hel historie om „officielt tilbagetog og tvetydig tale" i forbindelse med de offentligt omtalte signaler, der i maj blev modtaget af Jodrell Bank fra Venus' nærhed. Da disse signaler blev modtaget, var Jodrell Bank så sikker på, at de kom fra den frekvens og retning, der kunne tilskrives den sovjetiske Venus prøveraket, at de sendte båndoptagelsen deraf til Moskva. Også Moskva var så sikker på, at signalerne kunne være kommet fra deres fartøj, at de sendte professor Alla Masevich, der er leder af rumeftersøgningscentralen, til England for at „lytte med" på Jodrell Bank. Som gengivet i London „Times", anførte professor Masevitch på en pressekonference — efter at have forklaret, at det var konstateret, at signalerne var „stedligt udsendt", (sandsynligvis en lokal amatørsenders værk) — at hun ikke udelukkede tanken om, at nogle af signalerne kunne være udsendt fra selve Venus.

Offentliggørelsen heraf fik udgiveren af „F.S.R." til at telefonere til Jodrell Bank og stille et par spørgsmål desangående. Efter at være blevet forsikret om, at signalerne uden tvivl var menneskeværk, spurgte han, om Jodrell Bank gik ind på, at professor M. indrømmede muligheden af, at de kunne have været intelligente budskaber fra Venus. Fra da af begyndte sagerne at blive indviklede, idet den ansvarshavende på Jodrell Bank svarede, „at de engelske videnskabsmænd var blevet forbløffede over professor M.'s udtalelse". Ved yderligere forespørgsler blev det lokket frem, at den ansvarshavende måtte rådføre sig med „højere instanser", før han kom med flere udtalelser, da de „ikke ønskede at blive sat i forbindelse med flyvende tallerkener". (Udgiveren af FSR havde IKKE identificeret sig el-

ler nævnt noget om flyvende tallerkener). Efter at havde rådført sig med „højere instanser“ begyndte talsmanden „det lange tilbagetog“, der er så godt kendt i sådanne sager. Nu var signalerne „uidentificerede“, de var måske ikke menneskeværk, de kunne være kommet fra hvor som helst, og prof. Masevich havde naturligvis blot udtalt „en spøg i forbigående . . .“ og så fremdeles efter samme gamle vrøvlemønster for at dække over kendsgerningerne.

Man kan kun grunde: Hvis man med dette mægtige og dyre udstyr på Jodrell Bank virkelig kunne blive så forvirret over nogle signaler, burde det kasseres. Men vi mener nu engang ikke, at teleskopet tager fejl — kun de folk, der betjener det.

Oversætter: H. Rasmussen.

Jordens atmosfære

Jordatmosfæren inddeles normalt i fire zoner eller lag: Troposfæren, stratosfæren, ionosfæren og exosfæren. Nogle videnskabsmænd tager et femte lag med: Tropopausen, der ligger mellem troposfæren og stratosfæren.

Troposfæren er atmosfærens underste lag. Den strækker sig til en højde af godt og vel 11 km i gennemsnit, noget mere ved ækvator og noget mindre ved polerne. Denne forskel opstår på grund af Jordens uregelmæssige form og tillige, fordi centrifugalkraften er større ved ækvator. I dette lag er tætheden så stor, at det indeholder over 70% af hele luftmassen. Her foregår de bevægelser, vi mærker som blæst, og her foregår de udviklingsprocesser af varme og vanddamp, der danner skyer og nedbør.

Stratosfæren fortsætter opefter over troposfæren til en højde på mellem 90 og 110 km. Tætheden er allerede nu så ringe, at intet menneske kan leve, selv ikke i stratosfærens underste lag, uden at det er beskyttet mod det lave tryk og får tilført ilt.

Det tredie lag, ionosfæren, er en zone, hvori der hersker en kraftig elektrisk aktivitet. Den virker som et radiospejl, der reflekterer radiobølger, som rammer den, tilbage til Jorden. I ionosfæren findes temperaturer helt op til 2500 grader, som skyldes indvirkning fra Solens ultraviolette stråling. Luftens tæthed er så ringe, at vi kun med vanskelighed kan frembringe så stærk luftfortynding i vore laboratorier på Jorden. Heroppe optræder de fænomener, vi kender som nordlys. Ladede partikler fra rummet, der stammer fra strålingsudbrud på Solen, styrter ned gennem atmosfæren i de nordligste egne, hvor Jordens magnetiske kraftlinier forsvinder og giver anledning til de farvede, dansende lystæpper.

I en højde af 700—900 km fortoner ionosfæren sig i lufthavets yderste lag, exosfæren. Endnu ved man kun meget lidt om dette lag, og hvor langt det strækker sig ud i rummet. Flere af de amerikanske satellitter kredser i deres baner igennem det. En væsentlig del af satellitforskningsprogrammerne, som USA har iværksat, udføres for at få tilvejebragt oplysninger om de gådefulde forhold i exosfæren, hvor rummets stråler møder atmosfæren.

Det er ikke mange år siden, at man regnede Jordens atmosfære for at være en forholdsvis tynd kappe af luft, der hurtigt aftog i tæthed. Ved de første satellitundersøgelser konstaterede man imidlertid, at der findes luftarter, som danner en del af atmosfæren, helt ude i 4000 kms højde Men hvor langt de svageste luftrester kan spores, vides endnu ikke. Sandsynligheden taler for, at de findes endnu i 100.000 kms højde. I alle tilfælde konstaterede man, at lufttætheden i 800 kms højde er 10 gange så stor som den, man havde ventet at finde.

Oversættelse: Ole Henningsen,

SUFOI, Rødby (F.P.).

Fra serien: Panorama USA nr. 6, udsendt af United Stats Information Service. Pjecen kan, så længe oplaget rækker, fås gratis ved henvendelse til: De Forenede Staters Informationstjeneste, Østerbrogede 24, København Ø.

Boganmeldelse

„Planetenmenschen besuchen unsere Erde“ af Karl L. Veit.
Forlag: „Ventla-Verlag“, Wiesbaden-Schierstein, Postfach 17185, Tyskland.
Pris: DM 14,70 (kascheret) — 224 sider.

Her har vi endelig den håndbog i UFO-spørgsmål, vi længe har ventet på, en håndbog, hvor vi får en samlet oversigt over mangt og meget, som vi alle har læst før et eller andet sted, men aldrig kan finde, når vi skal bruge det.

Bogen er delt op i 40 afsnit omhandlende de fleste af de spørgsmål, vi arbejder med. Hvert afsnit

er behandlet i kort og koncis form Her bliver ikke kogt suppe på nogen ting; den mand har noget at sige og siger det derefter uden omsvøb af nogen art. Selve stofbehandlingen er også glimrende. Vi ved alle, hvor svært det er at berette om UFO-sagen uden at lade vor egen opfattelse smitte lidt af på beretningen. For dem, der kender K Veit personligt, er det en fornøjelse at se, at han har formået at skrive en fuldstændig neutral tekst uden hældning til hverken den religiøse eller sekteriske side.

I de 40 afsnit kan man læse om beboelsesmulighederne i verdensrummet, om historiske og nutidige UFO-observationer, om moderne måneforskning, om udtalelser fra prominente personer, om UFO-dokumentarfilmen, om rumfart, om UFO-forskningen i ind- og udland og meget mere.

Såfremt man har brug for navne og adresser på UFO-organisationer rundt om i verden, er de samlet her; er det navne på kontaktpersoner eller måske UFO-forskere, findes de her; er det lister over UFO-litteratur, man søger, er de der også. Vil man vide, hvad „flyvende tallerken" hedder på græsk eller russisk, eller hvad „project grudge" var, kan man også slå det op.

Af bogens 224 sider er de 47 billedsider med ikke færre end 353 billeder af UFO-fotografier, UFO-kontaktpersoner, UFO-forskere m. m. Her kan man se, hvordan Kenneth Arnold og Kaptajn Mantell så ud; her kan man se Adamski og Howard Menger, H C. Petersen og Matsumura eller UFO over New York.

Dette er et værk, som vi kan anbefale alle UFO-forskere at anskaffe sig uden hensyn til, hvordan ens egen overbevisning er.

Leif.

Læserbrev

Jeg ved ikke, om dette her har interesse for UFO-NYT, men hvis det har, er historien følgende :

I min barndom, som var før radioens tid, skulle de lange vinteraftener jo gå på en anden måde end nu, hvor folk sidder ved radio og fjernsyn.

Det bedste, vi børn vidste, var, når vi kunne få far til at fortælle historier. Og to af disse fortællinger mener jeg kan have interesse specielt for UFO-NYTs læsere:

I sine unge dage gik far på jagt med en ældre mand, som hed Nikolaj — kaldet Laj — og en aften, da Laj gik hjem fra nabobyen, så han et syn på himmelen. Han så en mølle med fire vinger, som drejede rundt. — To år efter brændte der fire gårde i byen. Se — det var et varsel, som Laj havde set, om, at de gårde skulle brænde.

Den anden beretning, far fortalte, var, at nede i skoven var der en dal, kaldet Løndal, men derned var der ingen, som vovede sig ved nattetid; thi da kunne man se et gloende hjul komme gennem dalen.

Disse historier er 100—120 år gamle — og far sluttede gerne med at sige: „Der er mere mellem himmel og jord . . ."

For 10—15 år siden begyndte jeg at høre om flyvende tallerkener, som kom fra verdensrummet, fra andre planeter. Jeg afviste ikke tanken; thi hvorfor skulle dette ikke være muligt? At jeg selv skulle få dem at se, tænkte jeg ikke på, men en aften i maj 61, da vi var på biltur, sagde min kone pludselig: „Hvad er dog dette?" — og idet jeg så op, blev jeg klar over, at det var flyvende tallerkener, men samtidig så vi et gigantisk rumskib, og fra forskellige sider kom ganske langsomt tre tallerkener, som blev taget om bord. Vi iagttog det i ca 5 min. Rumskibet stod ganske stille. — Senere samme sommer havde jeg en aften lejlighed til at iagttage tre tallerkener. — Disse observationer har været bekendtgjort i UFO-NYT. — Siden har jeg forstået, hvad det var, gamle Laj havde set for ca. 100 år siden. Det var ikke et varsel, men det samme, som min kone og jeg så: et rumskib med fire tallerkener svævende omkring. Det „gloende hjul" i Løndal har været en tallerken, rund og lysende. — Hvad der for 100 år siden var tegn og varsler, har i dag sin naturlige forklaring — og sådan vil problemer, som man i dag mener er fuldt opklarede, efterhånden få en helt anden forklaring.

M. P. Hansen,
Klostervej 53,
Ry.

Et råd

Når De er færdig med at læse UFO-NYT, så lad Deres ven, nabo eller kollega låne det!

Højdevirkninger på legemet

Følgende artikel fremkom i *New Zealand Herald* for 10. maj 1961 under rubrikken „familiedoktoren" og i serien, der er skrevet specielt for „Herald" af praktiserende læger. Set i lyset af vore fremtidige rumfarter er den interessant og giver os nøglen til, hvor tilpasningsdygtigt det menneskelige legeme er med hensyn til trykforskelle i atmosfæren på et planetarisk legeme. Det må her bemærkes, at George Adamski berører dette punkt, når han nævner et rumfartøjs trykreguleringskontrol, når det kommer ind i en atmosfære, der er forskellig fra den på dets hjemme-planet.

Fra N. Z. Herald — 10. maj 1961:

„De to hovedbestanddele af luft er kvælstof og ilt i forholdet fire til én. Ilten er af livsvigtig betydning, da vore legemsceller kræver ilt for at kunne fungere normalt. Den er også nødvendig for dannelse af legemsvarme.

Så vidt vi ved, er kvælstof ikke af nogen betydning for opretholdelsen af liv. Ved indånding forsynes legemet med frisk ilt, hvorefter kultveilte, der dannes i cellerne, bliver udåndet.

Op til en højde af ca. 70.000 fod er forholdet mellem kvælstof og ilt konstant det samme. Man kan derfor undre sig over, hvorfor bestigningen af Mount Everest, der kun er 29.000 fod, ikke kan foregå uden brug af ekstra ilt, og hvorfor piloter, der flyver i stor højde, behøver tilskud af ilt.

Afhænger af tryk. Grunden er, at den iltmængde, der indåndes, afhænger af trykket i luften; jo større tryk, desto større iltmængde absorberes der. Lufttrykket bliver mindre og mindre, jo længere man bevæger sig bort fra Jordens overflade, og således bliver den absorberede iltmængde tilsvarende mindre, indtil det punkt nås, hvor tegn på iltmangel viser sig.

Endelig nås en højde, hvor der er utilstrækkeligt ilttryk for opretholdelse af liv. Ved 18.000 fod er lufttrykket det halve af, hvad det er ved havoverfladen, og ved 34.000 fod er det kun en fjerdedel.

Vi ved, at mennesket, hvis det langsomt stiger op til 25.000 fod, kan leve i dennne højde et stykke tid uden ekstra ilt og kan arbejde i beskedent omfang. For nogle dyr er det muligt at leve ved 28.000 fods højde i ca. en uge, men herefter viser de tegn på iltmangel og bliver hurtigt syge.

Akklimatisation. Under 25.000 fod afhænger den højde, hvori mennesket kan leve og arbejde uden tilskud af ilt, i høj grad af den proces, der kaldes akklimatisation (tilvænning). I Andes- og Himalayabjergene tilbringer de indfødte hele deres liv i en højde af ca. 15.000 fod, hvor de vokser, arbejder og føder normale børn. En rask person, som hurtigt stiger til denne højde, vil, når han når derop, få svært ved at ånde, få hovedpine, føle sig syg og vil måske endog komme til at kaste op ved den mindste anstrengelse. Efter nogle dages hvil kan de fleste bevæge sig rundt uden ulemper. Jo længere disse personer forbliver i denne højde, desto mere motion vil de kunne foretage uden at blive kortåndede, med andre ord, de er ved at blive akklimatiseret.

Den, der er født der, er akklimatiseret fra fødselen. Hvis den fremmede var steget langsomt op til denne højde i løbet af nogle dage eller uger, ville ulemperne være blevet meget formindsket, eller de havde slet ikke vist sig.

Husdyr som svin, ænder og høns kan tilvænne sig på samme måde som mennesket. Det er interessant at bemærke, at to medlemmer af en ekspedition til Mount Everest nåede en højde på 28.000 fod uden tilskud af ilt, efter at de var blevet akklimatiseret. Hvis en ikke-akklimatiseret flyver var landet i denne højde med faldskærm, ville han næsten straks have mistet bevidstheden og ville sandsynligvis være død inden for en time eller to.

Akklimatisation til store højder ledsages af visse definitive ændringer i legemet. Det er allerede nævnt, at et formindsket ilttryk i luften resulterer i en formindsket iltmængde i blodet. Særligt følsomme celler forårsager automatisk en forøgelse af åndedrættets dybde såvel som dets hastighed. Lungerne udvider sig mere end normalt for at give et større areal, fra hvilket ilten kan absorberes. Tilsvarende udskilles større mængder kultveilte, men dette opvejes gennem en proces i nyrerne, der justerer enhver forstyrrelse i legemets ligevægt. Pulsslaget stiger først, men vender tilbage til det normale i løbet af en uges tid, og hjertet skulle da være i stand til at klare hårdt arbejde på samme måde som ved havoverfladen.

Den mest slående ændring er den store forøgelse i antallet af de røde blodlegemer. Disse legemer transporterer det meste af ilten, hvorfor en for-

øgelse af deres antal betyder, at der kan transporteres mere ilt. Denne tilstand kendes under betegnelsen polycythæmi.

En lignende forøgelse i de røde blodlegemer ses hos spædbørn, der fødes med hjertefejl; her er årsagen også mangel på ilt, men den er af anden oprindelse; den skyldes hjertets manglende evne til at forsyne vævene med tilstrækkelig iltholdigt blod".

Oversætter: H. Rasmussen.

Bekræftet landing

Fra „Le Courrier Interplanétaire", oktober 1960, citeres følgende:

Syrakus, Sicilien, AFP 30.5.1960.

„I lyset fra min vogns lygter fangede jeg en lille mand klædt i en fosforlysende overall. På hovedet havde han en slags dykkerhjelm og i stedet for arme to vingeagtige lemmer". Således lyder den erklæring, som Salvatore Cianci, juveler, 43 år, gav til gendarmerne i Syrakus på Sicilien. Hans kone, Lara Cianci, 39 år, har også bekræftet denne erklæring.

Ifølge Salvatore Cianci, der anses for absolut ærlig og troværdig af alle, der kender ham i Syrakus, forsvandt den lille fosforlysende mand ganske pludseligt. Dette møde fandt sted, da Cianci og hans kone kørte på en vej i den sicilianske bys periferi.

Gendarmerne har indledt en undersøgelse på grundlag af de afgivne erklæringer, og juveleren er endvidere blevet afhørt af officerer fra det militære område ved Syrakus.

Henvendt til journalister sagde Salvatore Cianci: „Hvis man havde fortalt mig en historie i smag med min, ville jeg aldrig have troet på den. Imidlertid er det, jeg har sagt, den rene sandhed".

Ukendt fænomen, eller . . .

11 desember 1959. Hjørunfjorden. Ålesund, Norge. (NTB).

Folk mener å ha sett et brennende fly styrte ned i fjellene i Hjørungtj den 11. 12. 59 om kvelden. Det så ut, som det brant på stedet etterpå. Men hverken lensmannen Riise eller lensmannen Tandstad i Hjørungfjorden og Sykkylven har fått melding om fly, som er styrtet, og foreløpige er mysteriet uløst.

(Fra Skiensavisen „Telemark Arbeiderblad").

Støttefonden

B. S. F.	36,00 kr
B. J.	30,00 kr.
T. L.	1,00 kr.
I. N.	8,50 kr.
G. H.	2,00 kr.
J. A.	10,00 kr.
O. B.	10,00 kr.
UFO nåle	10,00 kr
J. T. J.	1,00 kr.
I. H. S.	1,00 kr.
B. S. F.	1,00 kr.
G S.	1,00 kr.
O. J.	1,00 kr.
J. M	6,00 kr.
H. H. C.	14,00 kr
T. P.	1,00 kr.
A. A.	1,00 kr.
A. H.	3,00 kr.
J. F. J.	1,00 kr.
Tidligere indkommet	603,15 kr
I alt	741,65 kr.

Bemærk -

SUFOIs regnskabsfører *Irma Andersen,* ændrer pr. 15. marts adresse fra: Vølundsvej 6, til *Borgmestervangen 8, III, Randers.* (Gironummeret — se omslagets side 2).

Glæd Dem

for også i næste nummer af UFO-NYT kommer der **interessante artikler! Bl. a. en af Poul Brunton: „En** filosof-videnskabsmand ser på verdenskrisen" og en fyldig artikel af Alfred Nahon· MÅNEN ER BEBOET!!!

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl. UFO-NYT.
Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

SUFOI - SEKRETARIAT
Leif E. Pedersen, Kastrupvei 260
København, Kastrup.

ELLER I NORGE:
G. Helgedagsrud, »Helgebo«, Jesshim, Norge.

ELLER I SVERIGE:
Jan Kullenbäck, Slottsskogsgatan 54, Gøteborg.

»LÆG MÆRKE til dette-« stod der i UFO-NYTs februar nummer side 34.

SÅ DE DET?!

BILLEDBÅND, både foredrags- og Adamskiserien, er udsolgt og vil ikke mere kunne ekspederes.

SEKRETARIATET.

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:
Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Sundby I: Aage Müller Christensen, Backersvej 67 Kbh. S., telf. SU 9525.
Sundby II: Stanislaw A. Slonina, Frederikshøj alle 6.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69[1], telf Ry. 3643.

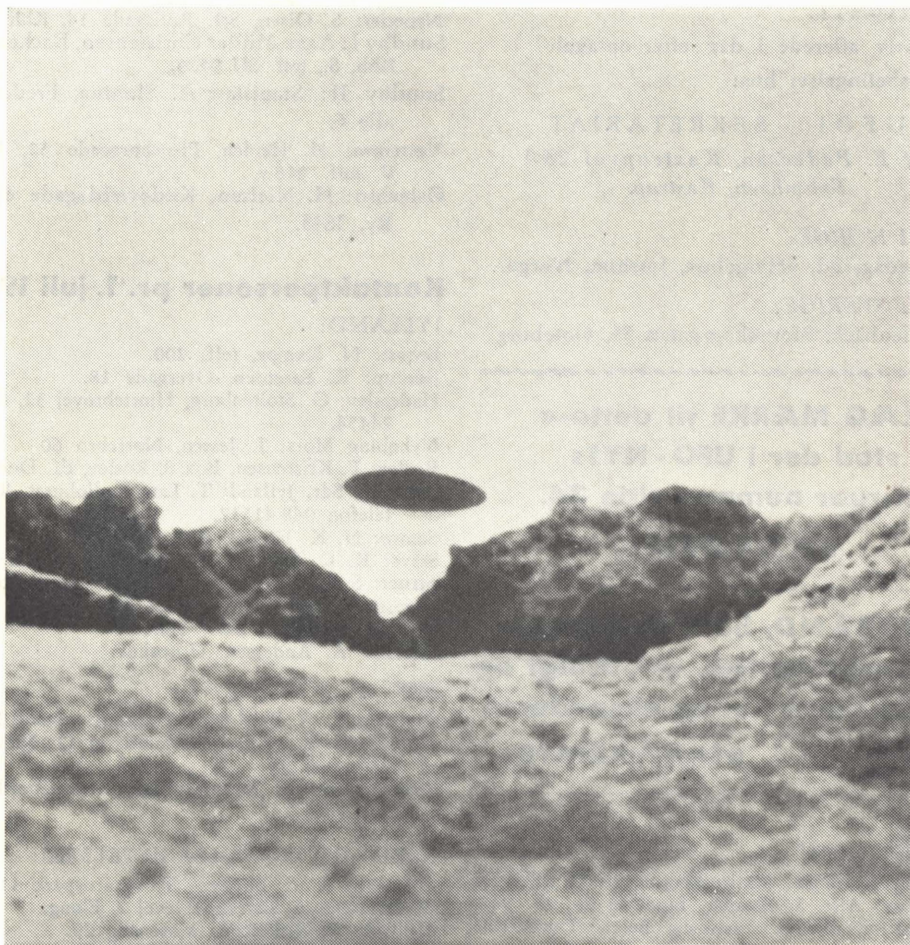
Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:
Nyborg: K. Å. Balsløv, M. Rasmussensgade 15.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.
Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 telf. 51 17 22.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Horslunde: Lynge Petersen, Højevej.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:
Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Monguzzi billede nr. 7.

Se teksten side 179 i »UFO-NYT« - September 1961.

Rounborg Tryk-Skive